

+ Onze hulp is in de naam van de Heer die trouw is en niet laat varen het werk van zijn handen. Genade zij u en vrede.

‘Niemand heeft U ooit gezien’ – met dat lied openen we zojuist onze samenkomst. Wij zijn bij elkaar rond de onzienlijke. Toch, zingt het lied, worden wij ademloos, kunnen niet bestaan tenzij onze namen geschreven staan in de hand van degene die door niemand is gezien. Wie is die onzienlijke? In de loop van de tijd gaven mensen Hem namen: God, Allah, de Eeuwige, de Aanwezige, JHWH, Ik Ben. Onaanraakbaar, niet zichtbaar, maar wel de bron van wat zichtbaar is, de oorsprong van alles wat wij kunnen zien en aanraken. Niets in deze kerk is goddelijk, maar alles verwijst ernaar: het kruis, de doopvont, de afbeeldingen op de gebrandschilderde ramen en, niet in de laatste plaats wijzelf. Wij zijn God niet, maar geschapen naar zijn beeld en gelijkenis. Om dat te beseffen, blijven we een moment in de stilte en stellen wij ons in de aanwezigheid van de Onzienlijke, bron van al wat leeft.

Gebed om ontferming

Lofprijzing

Gebed

God, onzienlijke, open ons hart om Uw aanwezigheid te ervaren. Neem de schaamte van ons weg en maak ons vrij om te beseffen dat wij Uw schepping zijn. U, de bron van alle leven.

Amen

Jesaja 22: 19-23 Mattheus 16: 13-20

Overweging

Wie ben ik? Wie zeggen de mensen dat ik ben? Wie zeggen jullie dat ik ben? Vragen die Jezus aan zijn leerlingen stelt. Herkenbare vragen. We zoeken zelf ook wel eens naar een antwoord erop: ‘wie ben ik eigenlijk?’. We zijn nieuwsgierig naar onze identiteit. Ja, ieder van ons heeft een naam, maar waar staat die naam voor? Wat is de binnenkant van die naam? Waar kom ik vandaan? Waaraan en aan wie geef ik mijn beste krachten? Wat vind ik belangrijk? Wat is de bron van mijn leven? Wie ben ik eigenlijk?

Als het gaat om de bron van alle leven, zou het gek zijn als we niet vroegen naar wie die Bron is, naar haar identiteit, haar naam. We zongen zojuist in stilte mee met het Larissa koor: ‘Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, eeuwige God, wij willen U zien. Geef ons vandaag een teken van liefde’. Zou dat de schakel zijn? Zou je de Eeuwige kunnen herkennen in een teken van liefde? Is dat het aanknopingspunt om een vermoeden te krijgen van de onzienlijke? Zou dat zoiets zijn als bij de leerlingen op weg naar Emmaus, door wie Jezus na zijn dood herkend werd in het breken van het brood? Hoe herken je God die je niet met je zintuigen kan waarnemen?

Laten we nog eens kijken naar het antwoord dat Petrus geeft op de vraag van Jezus: ‘Wie ben ik volgens jullie?’. Simon Petrus antwoordt: ‘U bent de Messias, de zoon van de levende God’. Jezus reageert daar op met grote vreugde: Simon Barjona, dit kon je niet weten door mensen van vlees en bloed. Met je ogen, met je oren en met je handen alleen kon je niet zien, niet horen en tasten wie ik ben. Je hebt je hart geopend voor de Onzienlijke, de Vader in de hemel – en die heeft jou ingegeven wat je zojuist hebt gezegd. Ja, ik ben de zoon van de Onzienlijke, die mij Vader is.

Kun je God zien? Nee. Petrus ziet Jezus en vermoedt het mysterie dat in hem leeft. Petrus ziet iemand die liefde is en waarheid en licht. Iemand die door deze liefde wonderlijke dingen doet: zieken geneest, ontmoedigden moed geeft, aan de rand geraakten weer betreft bij de samenleving. ‘U bent de zoon van de levende God’. Anders gezegd: ‘Als Hij die onzichtbaar is ergens aan het licht komt, is het in U’. Jezus is de zoon, hij is het meest dichtbij aan de Vader. In hem komt God aan het licht.

Niemand heeft ooit God gezien. Maar degene die, zoals Petrus, oprecht zijn hart opent, krijgt een vermoeden van de aanwezigheid van God in Jezus, maar ook in alle dingen. Als je goed kijkt, kan alles wat stroomt een teken zijn van de bron die die de oorsprong is van deze stroom. De onzienlijke is niet een God die zit op een troon van chroom of nikkel. Daar vind je alleen maar een afbeelding. Waar kun je Hem vinden? In de liefde. Overal waar het leven zich in liefde openbaart. De dichter Bertus Aafjes zegt het zo:

‘Soms zit hij in een oude perenboom en merelt,

soms staat hij op zijn hoofd in een klein kind want hij is altijd soms....

Maar altijd is hij overal in alles

zoals het is, zoals het soms en altijd anders is.’

VOORBEDE

God, wij spreken tot U die wij niet zien,

Maar soms vermoeden wij U als de geveer van leven aan al wat is.

Behoed ons om een beeld te maken van U,

Behoed ons ervoor U te modelleren

Maar laat ons vorm krijgen in liefde naar Uw gelijkenis.

Laat ons bidden...

Onzienlijke, bescherm ons tegen de neiging om U in bezit te nemen.

Behoed mensen en gemeenschappen ervoor het alleenrecht van Uw Naam op te eisen.

Gij zijt groter dan kerk en staat en ideologie.

Open ons hart voor het mysterie van de dagelijkse werkelijkheid.

Laat ons bidden...

God, Vader, bescherm Uw kinderen

Die arm zijn en niet gezien worden.

Wek in ons de liefde die een teken is van Uw aanwezigheid.

Laat ons bidden